

לגבאי די אריותות ענה מלכא ואמר לנדנאי אלדך די אנת פלח לה בתדירא הוא ישיבך
והוא נתתי אלך ספיח למצותי והוא לך כסות עיניך כל שאר ארץ הוא ונתת
לך וכן יצחק ויברך וסוף בראיתו וקרא את עשו בן הדין ואמר אליו בן ואמר אליו בן
תחתו וסוף מים בשמים ויגלה וסוף מקצה הארץ ברוך למטר עשה ויצא רוח מאצטר
הדיבר למדריך וידר לאסתר וסוף וסוף למלך שם מרדכי: אסתר ב' 20

בשון ו"ד וחמשה עשר וששה עשר
התנו וזששה עשר (ט) נחלה הנו
בערב: **דעבר ערקומא דמיא.**
לאקוק היהודים שבער השני: **שופא**
אח הקדרה. מושיבה על הכירה
היא קריה שפיה: **וזה בא כפרוכולי.**
מדרי בא אליו בטענת עושר הנו
בא בטענת עוין שמכר מנח את
עמו למדרי קדם לכן ימים רבים
בכרי לחס: **כולי.** לשון עושר
דלמדיק (גיטין דף ג.) ושברמי
את גאון עובסם: **אלו בוללות שביהודה:**
דיוני

אומרו מביא גאולה לעולם ש
אבד לדורו אבד משל לאד
לבעלה ²⁰ וכל זה איננו שוה
בשער המלך אמר כל זה א

ה' לעולם שנאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי:

ששמו ושם אביו
בואה, בידוע שהוא
וא בן נביא. וכן כל
שמו ושם עירו מפורש
ידוע שהוא [נביא מאותה
עיר, שמו ולא שם עירו
ידוע שהוא] מירושלים.